

Отъ Спасъ *Тумпаровъ* Левски узналъ че, прѣди нѣколко дни, Тодоръ *Пѣвъ* отпътувалъ за г. Кюстендилъ; назначенъ билъ за главенъ учителъ на кюстендилскитѣ училища.

Въ Драгалевския манастиръ „апостолитѣ народни“ си измѣнили маршрута, нарѣденъ въ бай *Ивановата* *кжца*. *Общій* се захтилъ за Царибродъ, Пиротъ и Нишъ „шопи“ да купува, а Левски за *Кюстендилъ* съ Тодора *Пѣвъ* да се срѣщне.

Съгласно дадениятъ нему маршрутъ отъ Левски, *Общій* отъ Нишъ, прѣзъ Бѣлоградчикъ отишелъ въ Ломъ. Отъ Ломъ прѣзъ *Кутловица*, *Вратца*, *Орхание*, *Етрополе*, *Голѣмъ Изворъ*, *Ведраре*, *Гложене*, *Тетевенъ* въ Ловечъ се спрѣлъ (1870 г. октом. м.). Народнитѣ приятели отъ Сѣверо-Западна Бѣлгария прѣдъ *Общій* клѣтва дали; *уставо проекта* разгледали, нѣколко дрѣбни бѣлѣжки направили върху параграфитѣ, относящи се до тайната комитетска полиция и до касиеритѣ комитетски; избрали си прѣдсѣдатели, помѣжду си нѣколко лири събрали, на *Общій* ги дали за смѣтка на Б. Ц. Р. Комитетъ и съ „ловинката и паролата“ се запознали . .

Левски, бидейки прѣдрѣшенъ въ закръпенитъ дрѣхы на *Отецъ Генади*, напустналъ Драгалевския манастиръ и се захтилъ за града Кюстендилъ. Въ перникъ и Радомиръ опиталъ се Левски комитети да основе, но перникскитѣ хлопъ и радомирскитѣ шопъ отказали на пжтника попъ.*)

Пжтникитѣ попъ, случайно придруженъ отъ „нѣкой си“ радомирски шопъ, благополучно пристигналъ въ гр. Кюстендилъ. Левски се настанилъ въ мрачнитѣ келии на

*) Перникско, Брѣзникско и Радомирско едвамъ прѣзъ 1871—76 год. се събудиха, и то благодарение на отецъ Зиновий Петровъ, главенъ учителъ въ Радомиръ, свършивши Бѣлградската Семинария, личенъ приятелъ на Левски и проповѣдникъ комитетски (1871—76 г.).